

[Tyroll]

målet om barselorlov. Her henvises til, at spørgsmålet om forlænget barselorlov indgår i fællesudvalgets arbejde, men kommissionen har fremlagt et meget konkret forslag om 26 ugers orlov til alle kvinder efter fødslen og adgang til barselorlov for fædre. Hvad vil regeringen rent faktisk gennemføre på dette område? Det mangler der nogle klare bud på.

Børnekommissionen mener, at der bør ske en nedsættelse af den daglige arbejdstid for alle til 6 timer med fuld lønkompensation. Store dele af fagbevægelsen har allerede ved de seneste overenskomstrunder stillet krav om 35 timers arbejdsuge med fuld lønkompensation. Det er blevet modarbejdet af socialdemokrater i regeringen og i fagbevægelsens top. Nu ser det altså ud til, at der er andre signaler, og fra LOs ligestillingskonference har man markeret en fuld opbakning bag ved denne 6 timers arbejdsdag med fuld lønkompensation. Men ministeren nøjes med at sige, at regeringen vil forhandle med arbejdsmarkedets parter for at kunne fremlægge en vurdering af de muligheder, der ligger i en nedsættelse af arbejdstiden. Det står helt klart, at Dansk Arbejdsgiverforening ikke ser nogle muligheder, højst for at gennemføre nogle deltidsoordninger. Det, der mangler, er, at socialdemokratiet besinder sig og sørger for, at f. eks. det offentlige tilbyder denne arbejdstidsreduktion til 6 timer, så det kun er de private arbejdsgivere, fagbevægelsen skal slås med. Er regeringen indstillet på at tilbyde dette i de næste overenskomstforhandlinger, eventuelt måske i første omgang i form af en nedsættelse for heltidsarbejdende forældre? Det kunne vi da godt tænke os at høre noget om.

Børnekommissionen mener, at det er nødvendigt at stramme § 69 i bistandsloven for at sikre det nødvendige antal daginstitutionsplasser til at tilfredsstille efterspørgslen. Ministeren har tidligere afvist et sådant forslag fra VS og gør det stadig. Som egen bedrift fremhæver ministeren regeringens henstilling om 10 pct. merindskrivning i daginstitutionerne. Det var i forvejen svært for pædagogerne at få anvendt deres erhvervede pædagogiske viden på grund af alt for mange børn i grupperne. Det udvikler sig henimod at blive rene pasningsfunktioner i lighed med dagplejen. Desuden er der problemet med at få mulighed for at opretholde sine arbejdsløsheds-

dagpenge, som man heller ikke har villet gøre noget effektivt ved fra regeringens side. Alle de gode ord om stimulering af børnene og forbedring af deres vilkår viser sig her som hule fraser. Ministeren vil ikke sikre en prioritering af daginstitutioner, der bedre stimulerer børnene til nysgerrighed, selvstændighed og initiativ.

Socialministeren siger også i redegørelsen, at hun ikke agter at foretage sig noget som helst i konsekvens af børnekommissionens arbejde, og her ligger sådan set hele humlen. Når ministeren ikke vil det, og da det er så nødvendigt, vil VS om ganske kort tid fremsætte en række børnepolitiske forslag for folkettinget. Det drejer sig om forslag om børnefamiliernes økonomiske forhold, bl. a. med hensyn til børnetilskud, boligsikring og institutionsbetaling, om børnefamiliers og børns sociale forhold i øvrigt, bl. a. med hensyn til barselorlov, om børns retssikkerhed, bl. a. med hensyn til afskaffelse af revselsesretten, om børn og børnekultur, om børn og fysisk planlægning. Det vil være forslag, som i modsætning til socialministerens redegørelse faktisk tager konsekvensen af de dårlige forhold, børn og børnefamilier befinder sig i, og som børnekommissionen så udmærket har belyst, men som regeringen og socialministeren altså ikke ønsker at tage alvorligt.

Else Brønserud (KrF):

Vi vil fra kristeligt folkepartis side udtrykke vor glæde over, at vi får en debat om dette vigtige emne. Det har vi længe ønsket.

Børnekommissionens betænkning er omfattende og fuld af statistikker, der giver os et alsidigt, men desværre på nogle områder ret nedslående billede af børnene i vort land. Socialministeren har trukket hovedpunkterne af betænkningen frem. Disse hovedpunkter kan vi på mange måder tilslutte os, bl. a. refusion til rådgivning og vejledning til børnefamilier med et særligt behov for dette. Men når der som en rød tråd i betænkningen og i socialministerens redegørelse lægges op til, at det er større krav til samfundet, der skal forbedre forholdene for børn, ja, så hører enigheden op.

Vort industrialiserede samfund med begge forældre på arbejdsmarkedet blev ikke en udvikling til gavn for børnene. Døgninstitutioner af forskellig slags kan aldrig erstatte en